

Kokka kyntää aaltoja, kohti toivon maisemaa
Synkät vedet ylittää
Lapset kelluvat, pinnan alle kurkottaa
Meren syliin nukahtaa

Astun sisään, tänne jään
Murhehuoneen hämärään
Ei valo raiskaa säteillään, varjoihin jään
Varjona kärsimään

Manner routainen, lumi kaiken peittelee
Halla tappaa kyöneleet
Silti ääni vaimea syvyyksistä kantautuu
Kohti kädet ojentuu

Astun sisään, tänne jään
Murhehuoneen hämärään
Ei valo raiskaa säteillään, varjoihin jään
Varjona kärsimään

Verta verestä, sääli kostosta
Armo raivosta, itku itkusta

Astun sisään, tänne jään
Murhehuoneen hämärään
Ei valo raiskaa säteillään, varjoihin jään
Varjona kärsimään

Astun sisään kärsimään
Murhehuoneen hämärään
Ehkä sarastuksen nään, matkani pää
Täynnä toivoa säkenöivää